

مناجات - الها معبودا مسجودا - این مشت خاک را از اهتزاز کله مبار که منع منما...

حضرت بهاء الله

اصلی فارسی

مناجات - من آثار حضرت بهاء الله - ادعیه حضرت محبوب، صفحه

۳۷۳

﴿ الها معبودا مسجودا ﴾

این مشت خاک را از اهتزاز کله مبار که منع منما و از حرارت محبت محروم مساز. دریاهاى عالم بر رحمت محیطهات شاهد و گواه و آسمانها بر رفعت و عظمت مقرر و معترف. ای دریای کرم قطره ئی بشطرت توجه نموده و ای آفتاب جود وجودت را طلب کرده هستیت مقدس از دلیل و برهان و استوائت بر عرش منزّه از ذکر و بیان. رجای افتده و قلوب و ارتفاع ایادی نفوس بر بخشش گواهیست صادق و شاهدیست ناطق چه که اگر کرم نبود دست ارتفاع را نمی آموخت تراب چه و ارتفاع چه. ای کریم نیر رحمت از افق هر شیء ظاهر و نجم عطایت از هر شطری ساطع. محتاجان بابت عطایت را میطلبند و عشاق رویت لقایت را. چون خلق از تو و امید مکنونه قلب از تو سزاوار آنکه امام وجوه اغیار محرمان کویت را بطراز جدیدی مزین نمائی و باسم بدیعی فائز فرمائی. توئی آنکه از ارادهات ارادات عالم ظاهر و از مشیتت مشیّات امم نافذ رجا از قلوب طالبانت قطع نشده و نمیشود. گواه این مقام کله مبار که (لا تَقْنَطُوا). ای کریم عبادت در بحر نفس و هوی مشاهده میشوند نجات را آمل و بخششهای قدیمت را سائل. توئی قادر و توانا و معین و دانا.

ORIGINAL